

לשמש. איזו גבורה עושה? אלא כשמתים היום ונכנס הלילה, מסתתמים כל אותם החלונות והמשקופים של הרקיע. בשעה שבא היום והשמש יוצא, מתעטר ונחנק באותיות של סוד השם הקדוש, ובתקף ובכח שלו הוא כונס את כל אותם הרקיעים, ובוקע את כל אותם החלונות, ונשפרים בשלהבותיו, ופותח אותם ויוצא החוצה.

ומנין לנו שנקרא גבור? שכתוב (תהלים יט) ישיש כגבור לרוץ ארח. וכתוב (שופטים ה) כצאת השמש בגבורתו. כגבור שנקנס למלחמה ונוצח, הוא אדם. כשנצח, חוזר לגונו הראשון. כן השמש, כשיוצא, נדלקים בו שלהבותיו, והוא אדם מרב גבורתו, ואחר כך חוזר לגון הראשון.

הלכו. כשהגיעו לשדה אחד, אמר רבי יצחק, יאמר מר מאותם הדברים המעלים שבקריאת שמע. פתח ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אחד. הפסוק הזה נוח בשעה שאמרו בני יעקב לאביהם, או משה לישראל, אבל עכשו, כל העולם אומרים שמע ישראל. לאיזה ישראל אומרים?

אלא, הנה שנינו, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתם אותו בתוף פסא כבודו להיות תמיד עד על בניו, שמיוחדים שמו של הקדוש ברוך הוא פראוי בכל יום פעמים. וכשהם מיוחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא, הוא אומרים שמע ישראל, תהיה מעיד עלינו, שאנו מיוחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא פראוי.

באותה השעה נוטלים את יעקב בארבעה כנפים, פרושים ומברך אותו בשבע ברכות. פותח

גבור, בר משמשא. מה גבורה עבד. אלא כד אסתיים ימא ועאל ליליא, אסתתמן כל אינון בוין ומשקופין דרקיעא. בשעתא דאתי ימא ושמשא נפק, אתעטר ואתגליף באתון דרזא דשמא קדישא, ובתוקפא ובחילא דיליה, כניס בכל אינון רקיעין, ובקע בכל אינון חלונין, ואתוקדון בשלהובוי, ופתח לון ונפק לבר.

ומנא לן דאתקרי גבור. דכתיב, (תהלים יט) ישיש כגבור לרוץ ארח. וכתיב, (שופטים ה לא)

כצאת השמש בגבורתו. כגבור שנקנס למלחמה ונוצח, הוא אדם. כשנצח חוזר לגונו הראשון. כן השמש, כשיוצא, נדלקים בו שלהבותיו, והוא אדם מרב גבורתו, ואחר כך חוזר לגון הראשון.

אזרו, כד מטו בי חקל, אמר רבי יצחק, לימא מר מאינון מילין דמעלייתא דבקריאת שמע. פתח ואמר, (דברים ו ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. האי קרא, תינח בשעתא דאמרו בנין דייעקב לאבוהון, או משה לישראל, אבל השתא, כלא עלמא אמרי שמע ישראל, למאן ישראל אמרין.

אלא הא תנינא, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתים ליה גו פורסא יקריה, למהוי תדיר סהדא על בניו, דקא מיחדי שמיה דקודשא בריך הוא פדחזי, בכל יומא תרין זמני, וכד אינון מיחדין שמיה דקודשא בריך הוא, אמרי שמע ישראל, הוי סהיד עלן, דאנן מיחדי שמיה דקודשא בריך הוא כדקא חזי. בהווא שעתא, נטלי ליה ליעקב בארבע גדפין, פרישן לארבע סיטרי עלמא, וסלקי ליה לקמי קדישא עילאה, ומברך ליה בשבע ברכאן. פתח הקדוש ברוך הוא ואמר, לארבעת צדדי העולם, ומעלים אותו לפני הקדוש העליון,